

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

DOHODA

ze dne 16. března 2006

mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie

(2006/C 73/08)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA (ECB) A NÁRODNÍ CENTRÁLNÍ BANKY ČLENSKÝCH STÁTŮ, KTERÉ SE K 16. BŘEZNU 2006 NACHÁZEJÍ MIMO EUROZÓNU (DÁLE JEN „NÁRODNÍ CENTRÁLNÍ BANKY MIMO EUROZÓNU“),

toky mezi členskými státy. Kromě toho je podle článku 124 Smlouvy o založení Evropského společenství každý členský stát povinen pokládat svou kurzovou politiku za věc společného zájmu;

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dohoda ze dne 1. září 1998 mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu o provozních postupech mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie⁽¹⁾ (dále jen „dohoda ze dne 1. září 1998“) byla třikrát změněna. Zavedení nového kritéria pro protistrany způsobilé k provádění intervencí na hranicích flukтуаčního pásma přímo s ECB by vyžadovalo další změnu přílohy I dohody ze dne 1. září 1998. V zájmu jasnosti a transparentnosti by proto měla být dohoda ze dne 1. září 1998 nahrazena novou dohodou.

— ERM II pomáhá zajistit, aby členské státy mimo eurozónu, které se ERM II účastní (dále jen „zúčastněné členské státy mimo eurozónu“), směřovaly své politiky ke stabilitě, podporuje konvergenci, a tím těmto státům pomáhá v jejich snaze o přijetí eura;

(2) Evropská rada ve svém usnesení ze dne 16. června 1997 (dále jen „usnesení“) rozhodla o zřízení mechanismu směnných kurzů (dále jen „ERM II“) na počátku třetí etapy hospodářské a měnové unie dne 1. ledna 1999.

— účast v ERM II je pro členské státy mimo eurozónu dobrovolná. Od členských států, na které se vztahuje výjimka, však lze očekávat, že se do mechanismu zapojí. Členský stát, který se ERM II neúčastní od počátku, se do něj bude moci zapojit později;

(3) V souladu s usnesením

— fungováním ERM II není dotčen prvořadý cíl ECB a národních centrálních bank mimo eurozónu, kterým je udržování cenové stability;

— ERM II nahrazuje Evropský měnový systém;

— pro měnu každého zúčastněného členského státu mimo eurozónu (dále jen „zúčastněná měna mimo eurozónu“) se stanoví centrální parita vůči euru;

— stabilní hospodářské prostředí je nezbytné pro dobré fungování jednotného trhu a pro vyšší investice, růst a zaměstnanost, a je proto v zájmu všech členských států. Jednotný trh nesmí být ohrožován výchyly reálných směnných kurzů ani nadměrnými výkyvy nominálních směnných kurzů mezi eurem a ostatními měnami EU, jež by narušovaly obchodní

— existuje jedno standardní flukтуаční pásmo $\pm 15\%$ okolo centrálních parit;

— je třeba zajistit, aby se k jakýmkoli úpravám centrálních parit přistupovalo včas, aby bylo zamezeno významným výchylnám. Všechny strany vzájemně dohody o centrálních paritách, včetně ECB, mají právo iniciovat důvěrné jednání zaměřené na přehodnocení centrálních parit;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 345, 13.11.1998, s. 6. Dohoda naposledy pozměněná dohodou ze dne 16. září 2004 (Úř. věst. C 281, 18.11.2004, s. 3).

- intervence na hranicích fluktučního pásma jsou v zásadě automatické a neomezené s dostupným velmi krátkodobým financováním. ECB a národní centrální banky mimo eurozónu, které se ERM II účastní (dále jen „zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu“), však mohou intervenci pozastavit, pokud by byla v rozporu s jejich prvořadým cílem cenové stability. Při rozhodování náležitě zohlední všechny relevantní faktory, zejména nezbytnost udržovat stabilitu a spolehlivé fungování ERM II;
 - spolupráce v oblasti kurzové politiky může být dále posílena, například povolením užšího kurzového napojení mezi eurem a zúčastněnými měnami mimo eurozónu, pokud je to vhodné s ohledem na pokrok dosažený v oblasti konvergence.
- (4) Intervence by měla být užívána jako podpůrný nástroj ve spojení s ostatními opatřeními, včetně vhodné měnové a fiskální politiky, přispívající k hospodářské konvergenci a kurzové stabilitě. Na základě vzájemné dohody mezi ECB a příslušnou zúčastněnou národní centrální bankou mimo eurozónu lze provádět koordinované intervence uvnitř fluktučního pásma, a to souběžně s dalšími vhodnými opatřeními této národní centrální banky, včetně pružného využití úrokových měr.
- (5) Je třeba umožnit dostatečnou flexibilitu, zejména s cílem zohlednit rozdílné stupně, tempa a strategie hospodářské konvergence členských států mimo eurozónu.
- (6) Tato dohoda nevylučuje, aby členské státy mimo eurozónu bilaterálně stanovily dodatečná fluktuční pásma a intervenční mechanismy.

SE DOHODLY NA TOMTO:

I. CENTRÁLNÍ PARITY A FLUKTUAČNÍ PÁSMO

Článek 1

Dvoustranné centrální parity a intervenční kurzy mezi eurem a zúčastněnými měnami mimo eurozónu

- 1.1 Smluvní strany společně oznamují trhu dvoustranné centrální parity mezi zúčastněnými měnami mimo eurozónu a eurem, které byly dohodnuty společným postupem podle bodu 2.3 usnesení, a všechny jejich změny.
- 1.2 V souladu s fluktučními pásmy stanovenými podle bodů 2.1, 2.3 a 2.4 usnesení stanoví ECB a každá zúčastněná národní centrální banka mimo eurozónu vzájemnou dohodou dvoustranné horní a spodní kurzy eura k zúčastněným měnám mimo eurozónu pro automa-

tickou intervenci. Tyto kurzy, které se kotují v souladu s konvencí uvedenou v příloze I, oznamují trhu ECB a zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu společně.

II. INTERVENCE

Článek 2

Obecná ustanovení

- 2.1 Intervence se v zásadě provádějí v euru a v zúčastněných měnách mimo eurozónu. ECB a zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu se navzájem informují o všech devizových intervencích, jejichž cílem je ochrana soudržnosti ERM II.
- 2.2 ECB a národní centrální banky mimo eurozónu se navzájem informují o všech ostatních devizových intervencích.

Článek 3

Intervence na hranicích fluktučního pásma

- 3.1 Intervence na hranicích fluktučního pásma jsou v zásadě automatické a neomezené. ECB a zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu však mohou automatickou intervenci pozastavit, pokud by byla v rozporu s jejich prvořadým cílem udržovat cenovou stabilitu.
- 3.2 Při rozhodování o případném pozastavení intervence ECB nebo zúčastněná národní centrální banka mimo eurozónu náležitě zohlední všechny další relevantní faktory, včetně spolehlivého fungování ERM II. ECB i příslušná zúčastněná národní centrální banka mimo eurozónu rozhodují na základě konkrétních skutečností a v této souvislosti přihlížejí také k závěrům, ke kterým případně dospěly ostatní příslušné orgány. ECB nebo příslušná zúčastněná národní centrální banka mimo eurozónu oznamují záměr pozastavit intervenci s co největším předstihem a přísně důvěrně ostatním dotčeným měnovým orgánům a měnovým orgánům všech ostatních zúčastněných členských států mimo eurozónu.
- 3.3 V případě intervencí na hranicích fluktučního pásma se uplatní postup „platba po připsání“ uvedený v příloze I.

Článek 4

Koordinované intervence uvnitř fluktučního pásma

ECB a zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu se mohou dohodnout na koordinovaných intervencích uvnitř fluktučního pásma.

Článek 5

Postupy při intervencích a jiných operacích

- 5.1 Má-li jiná centrální banka Evropského systému centrálních bank v úmyslu použít měnu, kterou vydává národní centrální banka mimo eurozónu, v objemu přesahujícím vzájemně dohodnutá omezení v souvislosti s nepovinnými intervencemi, včetně jednostranných intervencí uvnitř fluktuálního pásma, vyžaduje se vždy předchozí souhlas centrální banky mimo eurozónu, která intervenční měnu vydává.
- 5.2 Použije-li národní centrální banka mimo eurozónu euro v souvislosti s nepovinnými intervencemi, včetně jednostranných intervencí uvnitř fluktuálního pásma, v objemu přesahujícím vzájemně dohodnutá omezení, oznámí tuto skutečnost vždy neprodleně ECB.
- 5.3 Strana, jež má v úmyslu provést operace (jiné než intervence), při kterých se používá alespoň jedna měna mimo eurozónu nebo euro a které přesahují vzájemně dohodnutá omezení, oznámí tuto skutečnost dotčené centrální bance (dotčeným centrálním bankám) před provedením těchto operací. V těchto případech se dotčené centrální banky dohodnou na postupu, který minimalizuje možné problémy, včetně možnosti úplného nebo částečného vypořádání operace přímo mezi oběma centrálními bankami.

III. VELMI KRÁTKODOBÉ FINANČNÍ FACILITY

Článek 6

Obecná ustanovení

- 6.1 Pro potřeby intervencí v euru a v zúčastněných měnách mimo eurozónu si ECB a všechny zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu vzájemně otevrou velmi krátkodobé úvěrové facility. Původní splatnost velmi krátkodobé finanční operace je tři měsíce.
- 6.2 Finanční operace v rámci těchto facilit mají formu promptních prodejů a nákupů zúčastněných měn mezi ECB a zúčastněnými národními centrálními bankami, z nichž vznikají odpovídající pohledávky a závazky denominované v měně věřitele. Den připsání (valuta) finančních operací je shodný se dnem připsání (valuta) intervence na trhu. ECB vede záznamy o všech transakcích provedených v rámci těchto facilit.

Článek 7

Financování intervencí na hranicích fluktuálního pásma

- 7.1 Velmi krátkodobá finanční facilit se v zásadě otevírá automaticky a v neomezeném objemu pro potřeby financování intervencí v zúčastněných měnách na hranicích fluktuálního pásma.

7.2 Před čerpáním facility dlužnická centrální banka náležitě využije své devizové rezervy.

7.3 ECB a zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu mohou pozastavit další automatické financování, pokud by bylo v rozporu s jejich prvořadým cílem udržovat cenovou stabilitu. Na pozastavení dalšího automatického financování se vztahuje článek 3.2 této dohody.

Článek 8

Financování intervencí uvnitř fluktuálního pásma

Pro intervence uvnitř fluktuálního pásma může být se souhlasem centrální banky, která vydává intervenční měnu, otevřena velmi krátkodobá finanční facilit za těchto podmínek:

- a) celkový objem takového financování, jež bylo otevřeno pro dlužnickou centrální banku, nepřesáhne horní mez stanovenou pro tuto banku v příloze II;
- b) před čerpáním facility dlužnická centrální banka náležitě využije své devizové rezervy.

Článek 9

Úročení

- 9.1 Neuhrazené zůstatky z velmi krátkodobého financování se úročí reprezentativní tříměsíční sazbou obvyklou na domácím peněžním trhu měny věřitele v den sjednání původní finanční operace nebo, v případě obnovení podle článků 10 a 11 této dohody, tříměsíční sazbou obvyklou na peněžním trhu měny věřitele dva obchodní dny přede dnem splatnosti obnovované původní finanční operace.
- 9.2 Přirostlé úroky jsou splatné v měně věřitele v den původní splatnosti facility nebo případně v den předčasného vyrovnání dlužného zůstatku. V případě obnovení facility podle článků 10 a 11 této dohody se úrok kapitalizuje vždy na konci tříměsíčního období a platí se v den konečného splacení dlužného zůstatku.
- 9.3 Pro účely článku 9.1 této dohody sdělí každá zúčastněná národní centrální banka mimo eurozónu ECB reprezentativní tříměsíční sazbu na domácím peněžním trhu. ECB použije reprezentativní tříměsíční sazbu na domácím peněžním trhu s eurem a sdělí ji zúčastněným národním centrálním bankám mimo eurozónu.

Článek 10

Automatické obnovování

Na žádost dlužnické centrální banky může být původní splatnost finanční operace prodloužena o tři měsíce.

Avšak:

- a) původní splatnost lze automaticky prodloužit pouze jednou o nejvýše tři měsíce,
- b) celková zadluženost dlužnické centrální banky vyplývající z uplatnění tohoto článku nesmí v žádném okamžiku přesáhnout horní mez stanovenou pro každou centrální banku v příloze II.

Článek 11

Obnovování vzájemnou dohodou

- 11.1 Dluh, který přesahuje horní mez stanovenou v příloze II, může být se souhlasem věřitelské centrální banky jedenkrát obnoven na tři měsíce.
- 11.2 Dluh, který již byl automaticky obnoven na tři měsíce, může být se souhlasem věřitelské centrální banky obnoven podruhé na další tři měsíce.

Článek 12

Předčasné splacení

Každý dlužný zůstatek zaznamenaný v souladu s články 6, 10 a 11 této dohody může být na žádost dlužnické centrální banky vyrovnán kdykoli před dobou splatnosti.

Článek 13

Započtení vzájemných pohledávek a závazků

Vzájemné pohledávky a závazky ECB a zúčastněné národní centrální banky mimo eurozónu z operací podle článků 6 až 12 této dohody mohou být na základě dohody obou stran vzájemně započteny.

Článek 14

Způsob vyrovnání

- 14.1 Nastane-li splatnost finanční operace nebo dojde-li k předčasnému splacení, uskuteční se vyrovnání v zásadě v měně věřitele.
- 14.2 Tímto ustanovením nejsou dotčeny jiné formy vyrovnání dohodnuté mezi věřitelskou a dlužnickou centrální bankou.

IV. UŽŠÍ SPOLUPRÁCE V OBLASTI SMĚNNÝCH KURZŮ

Článek 15

Užší spolupráce v oblasti směnných kurzů

- 15.1 Spolupráci mezi zúčastněnými národními centrálními bankami mimo eurozónu a ECB v oblasti kurzové politiky lze dále posilovat; zejména je možné v jednotlivých případech dojednat na podnět zainteresovaného zúčastněného členského státu mimo eurozónu užší propojení směnných kurzů.
- 15.2 Na žádost dotčeného zúčastněného členského státu mimo eurozónu lze v jednotlivých případech postupem

podle bodu 2.4 usnesení stanovit formálně dohodnutá flukтуаční pásma, která jsou užší než standardní flukтуаční pásmo a která jsou v zásadě zajišťována automatickou intervencí a financováním.

- 15.3 Mezi ECB a zúčastněnými národními centrálními bankami mimo eurozónu lze na neformálním základě zavést též další formy užší spolupráce v oblasti směnných kurzů.

V. DOHLED NAD FUNGOVÁNÍM SYSTÉMU

Článek 16

Úkoly Generální rady ECB

- 16.1 Generální rada ECB dohlíží na fungování ERM II a slouží jako fórum pro koordinaci měnové a kurzové politiky a pro řízení mechanismu intervencí a financování upraveného touto dohodou. Nepřetržitě pozorně sleduje udržitelnost dvoustranných kurzových vztahů mezi jednotlivými zúčastněnými měnami mimo eurozónu a eurem.
- 16.2 Generální rada ECB pravidelně vyhodnocuje provádění této dohody na základě získaných zkušeností.

Článek 17

Přehodnocení centrálních parit a účast v užších flukтуаčních pásmech

- 17.1 Všechny strany vzájemné dohody uzavřené podle bodu 2.3 usnesení, včetně ECB, mají právo iniciovat důvěrné jednání zaměřené na přehodnocení centrálních parit.
- 17.2 U formálně dohodnutých flukтуаčních pásem, která jsou užší než standardní flukтуаční pásmo, mají všechny strany, které přijaly společné rozhodnutí podle bodu 2.4 usnesení, včetně ECB, právo iniciovat důvěrné přezkoumání vhodnosti účasti příslušné měny v užším pásmu.

VI. NEÚČAST

Článek 18

Použitelnost

Články 1, 2.1, 3, 4, 6 až 15 a 17 této dohody se nepoužijí na národní centrální banky mimo eurozónu, které se ERM II neúčastní.

Článek 19

Spolupráce při sladování

Národní centrální banky mimo eurozónu, které se ERM II neúčastní, spolupracují s ECB a zúčastněnými národními centrálními bankami mimo eurozónu při sladování nebo jiných formách výměny informací, které jsou nezbytné pro řádné fungování ERM II.

VII. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Závěrečná ustanovení

- 20.1 Tato dohoda vstupuje v platnost dnem 1. dubna 2006.
- 20.2 Dohoda ze dne 1. září 1998 se zrušuje s účinkem ode dne 1. dubna 2006. Odkazy na zrušenou dohodu se považují za odkazy na tuto dohodu.
- 20.3 Tato dohoda je vyhotovena v anglickém jazyce a stranami řádně podepsána. ECB, která uschová originál dohody, zašle každé národní centrální bance eurozóny a každé národní centrální bance mimo eurozónu ověřený opis originálu dohody. Dohoda se přeloží do všech ostatních úředních jazyků Společenství a zveřejní v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 16. března 2006.

Za Evropskou centrální banku	Za Magyar Nemzeti Bank
Za Českou národní banku	Za Central Bank of Malta
Za Danmarks Nationalbank	Za Narodowy Bank Polski
Za Eesti Pank	Za Banka Slovenije
Za Central Bank of Cyprus	Za Národnú banku Slovenska
Za Latvijas Banka	Za Sveriges Riksbank
Za Lietuvos bankas	Za The Bank of England

PŘÍLOHA I

KONVENCE PRO KOTACI KURZŮ MĚN, KTERÉ SE ÚČASTNÍ ERM II, A POSTUP „PLATBA PO PŘIPSAÁNÍ“ PŘI INTERVENCI NA HRANICÍCH FLUKTUAČNÍHO PÁSMÁ**A. Konvence pro kotaci kurzů**

Referenční měnou pro kotaci dvoustranných centrálních parit všech měn členských států mimo eurozónu, které se účastní ERM II, je euro. Směnný kurz se u všech měn udává jako hodnota 1 eura s přesností na šest platných číslic.

Stejná konvence se použije pro kotaci horních a spodních intervenčních kurzů měn členských států mimo eurozónu, které se účastní ERM II, vůči euru. Intervenční kurzy se určují přičtením dohodnuté šíře flukтуаčního pásma, vyjádřené v procentech, k dvoustranným centrálním paritám nebo odečtením této šíře od těchto parit. Výsledné kurzy se zaokrouhlí na šest platných číslic.

B. Postup „platba po připsání“

V případě intervence na hranicích flukтуаčního pásma použijí ECB i národní centrální banky eurozóny postup „platba po připsání“. Národní centrální banky mimo eurozónu, které se účastní ERM II, použijí postup „platba po připsání“, jsou-li v souladu s touto přílohou korespondenty národních centrálních bank eurozóny a ECB; národní centrální banky mimo eurozónu, které se účastní ERM II, mohou podle svého uvážení použít též postup „platba po připsání“ v případech, kdy vypořádávají intervenci na hranicích flukтуаčního pásma, kterou provedly svým jménem.

i) Všeobecné zásady

- Postup „platba po připsání“ se použije při intervenci na hranicích flukтуаčního pásma v rámci ERM II mezi eurem a měnami členských států mimo eurozónu, které se účastní ERM II.
- Protistrany jsou způsobilé k intervenci na hranicích flukтуаčního pásma v rámci ERM II, mají-li zřízen účet u příslušné národní centrální banky. Podmínkou je rovněž zřízení adresy SWIFT, případně výměna ověřených telexových klíčů s příslušnou národní centrální bankou či s ECB.
- Protistrany způsobilé k provádění intervencí na hranicích flukтуаčního pásma v rámci ERM II mohou tyto intervence provádět též přímo s ECB za podmínky, že jsou způsobilými protistranami pro provádění devizových operací s ECB podle obecných zásad ECB/2000/1 ze dne 3. února 2000 o správě devizových rezerv Evropské centrální banky národními centrálními bankami a o právních podkladech pro operace s devizovými rezervami Evropské centrální banky ⁽¹⁾.
- Národní centrální banky mimo eurozónu, které se účastní ERM II, jsou korespondenty národních centrálních bank eurozóny a ECB.
- Při intervenci na hranicích flukтуаčního pásma uvolní dotčená národní centrální banka nebo ECB svou platbu pro účely dané transakce až poté, co obdrží potvrzení od svého korespondenta, že příslušná částka byla připsána na její účet. Protistrany musí zaplatit včas, aby mohly příslušné národní centrální banky a ECB dostat svým platebním závazkům. Proto jsou protistrany povinny zaplatit před uplynutím předem určené lhůty.

ii) Lhůta pro připsání plateb od protistran

Protistrany provádějí intervenční platby nejpozději ve 13 hodin místního času ECB (SEČ) v den připsání.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 207, 17.8.2000, s. 24. Obecné zásady naposledy pozměněné obecnými zásadami ECB/2005/15 (Úř. věst. L 345, 28.12.2005, s. 33).

PŘÍLOHA II

HORNÍ MEZE PRO PŘÍSTUP K VELMI KRÁTKODOBÝM FINANČNÍM FACILITÁM PODLE ČLÁNKŮ 8, 10
A 11 DOHODY CENTRÁLNÍCH BANKs účinkem od 1. května 2004
(v milionech eur)

Centrální banky, které jsou účastníky této dohody	Horní meze (!)
Česká národní banka	700
Danmarks Nationalbank	730
Eesti Pank	300
Central Bank of Cyprus	290
Latvijas Banka	340
Lietuvos bankas	390
Magyar Nemzeti Bank	680
Central Bank of Malta	270
Narodowy Bank Polski	1 830
Banka Slovenije	350
Národná banka Slovenska	470
Sveriges Riksbank	990
Bank of England	4 660
Evropská centrální banka	neuplatňuje se

(!) Pro centrální banky, které nejsou účastníky ERM II, jsou uvedené hodnoty pouze teoretické.

Národní centrální banky eurozóny	Horní meze
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	neuplatňuje se
Deutsche Bundesbank	neuplatňuje se
Bank of Greece	neuplatňuje se
Banco de España	neuplatňuje se
Banque de France	neuplatňuje se
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	neuplatňuje se
Banca d'Italia	neuplatňuje se
Banque centrale du Luxembourg	neuplatňuje se
De Nederlandsche Bank	neuplatňuje se
Oesterreichische Nationalbank	neuplatňuje se
Banco de Portugal	neuplatňuje se
Suomen Pankki	neuplatňuje se